

Datum van
inontvangstneming

:

24/04/2018

Zaak C-185/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 maart 2018

Verwijzende rechter:

Tribunal Supremo (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

7 februari 2018

Verzoekende partij:

Oro Efectivo, S.L.

Verwerende partij:

Diputación Foral de Bizkaia

[OMISSIS] [Procesgegevens]

TRIBUNAL SUPREMO

Sala de lo Contencioso-Administrativo (hoogste bestuursrechter)

[OMISSIS]

BESCHIKKING

[OMISSIS] [Samenstelling van de rechterlijke instantie]

FEITEN

TEN EERSTE.- De procesvertegenwoordiging van de vennootschap ORO EFECTIVO, S.L. heeft cassatieberoep ingesteld tegen het arrest [**Or. 2**] van [OMISSIS] de Sala de lo Contencioso-Administrativo van de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (hoogste bestuursrechter Baskenland, Spanje) van 13 september 2016 [OMISSIS].

TEN TWEEDE.- Bij dat arrest werd het beroep verworpen dat die vennootschap had ingesteld tegen de beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo

Foral de Bizkaia (administratieve beroepsinstantie Biskaje, Spanje), die een bezwaar had afgewezen tegen drie belastingaanslagen inzake belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen voor de belastingjaren 2010, 2011 en 2012, op grond waarvan bedragen van respectievelijk 297 590,24 EUR, 509 626,76 EUR en 614 505,16 EUR verschuldigd waren.

TEN DERDE.- Bij de behandeling van het cassatieberoep [OMISSIS] werd de termijn voor het wijzen van een arrest geschorst en kregen de partijen [OMISSIS] tien dagen de tijd om argumenten naar voren te brengen in verband met de indiening van een verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof met betrekking tot de volgende vraag:

Verzetten richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, het uit deze richtlijn voortvloeiende beginsel van fiscale neutraliteit en de rechtspraak van het Hof waarin die richtlijn wordt uitgelegd, zich tegen een nationale regeling op grond waarvan een lidstaat betaling van een andere indirecte belasting dan de btw kan verlangen van een ondernemer of beroepsbeoefenaar die een roerende zaak (met name goud, zilver of juwelen) koopt van een particulier, indien:

- 1. de gekochte zaak middels haar verwerking en latere overdracht bestemd is voor de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van die ondernemer;*
- 2. aan btw onderworpen handelingen worden verricht wanneer de gekochte zaak opnieuw in het handelsverkeer wordt gebracht, en [Or. 3]*
- 3. de in die lidstaat geldende wetgeving de ondernemer of beroepsbeoefenaar bij dergelijke handelingen niet toestaat het bedrag af te trekken dat op grond van die belasting over de eerste transactie is betaald?*

TEN VIERDE.- In zijn schriftelijke memorie betoogt de procesvertegenwoordiger van ORO EFECTIVO, S.L. in de eerste plaats dat de door ORO EFECTIVO, S.L. destijds bestreden belastingaanslagen inbreuk maken op het Unierecht, aangezien het in de btw-richtlijn neergelegde neutraliteitsbeginsel „wordt geschonden wanneer de aankoop van goederen door ondernemers of beroepsbeoefenaars wordt belast door een andere indirecte belasting dan de btw, die door de ondernemer niet kan worden afgetrokken”. Ondanks het feit dat verzoekster stelt dat dit beginsel is geschonden, hoeft volgens haar geen prejudiciële vraag te worden gesteld, aangezien „de betrokken kwestie kan worden opgelost op een wijze die niet in strijd is met het Unierecht, door het interne recht toe te passen”, welk recht aldus kan worden uitgelegd dat het het beginsel van fiscale neutraliteit eerbiedigt, aangezien naar nationaal recht „het feit dat ondernemers in het kader van hun bedrijfsactiviteiten voorwerpen van goud en edelmetaal kopen van particulieren, niet onder de overdracht van vermogensbestanddelen onder bezwarende titel valt”.

TEN VIJFDE.- De procesvertegenwoordiger van de Diputación Foral de Bizkaia (provinciebestuur van Biskaje) heeft zich verzet tegen het verzoek om een

prejudiciële beslissing, aangezien „de overdracht door particulieren van voorwerpen van goud niet aan de belasting over de toegevoegde waarde is onderworpen, zodat niets eraan in de weg staat dat die overdracht valt onder het begrip ‚overdracht van vermogensbestanddelen onder bezwarende titel’ van de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen en op authentieke akten, zelfs als de koper een ondernemer is en hij de aankoop verricht in het kader van de uitoefening van zijn activiteiten. Bovendien voorziet de btw-richtlijn volgens [Or. 4] verweerster niet in „de mogelijkheid om bedragen af te trekken die zijn betaald op grond van andere belastingen [...], die naast de belasting over de toegevoegde waarde kunnen worden geheven”.

IN RECHTE

TEN EERSTE.- De feiten van het geding bij de Tribunal Supremo

1. ORO EFECTIVO, S.L. is een vennootschap die als doel de aankoop, verkoop, invoer en uitvoer van grondstoffen, edelstenen en edelmetalen heeft en die in het kader van haar gebruikelijke activiteiten voorwerpen met een hoog goud- of edelmetaalgehalte koopt van particulieren om deze vervolgens te verwerken en opnieuw in het handelsverkeer te brengen via de verkoop ervan aan andere ondernemers die staven of uiteenlopende voorwerpen van edelmetaal produceren.
2. De bevoegde belastingdienst (Hacienda Foral de Bizkaia) oordeelde dat de aankopen van voorwerpen van goud of andere metalen die de onderneming in de jaren 2010, 2011 en 2012 bij particulieren had verricht, waren onderworpen aan, en niet vrijgesteld van, een indirecte belasting waarin de Spaanse wetgeving voorziet (belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen), aangezien – zoals die belastingdienst uitdrukkelijk aangeeft – „de overdragers niet onder de belasting over de toegevoegde waarde vallen omdat zij geen ondernemers of beroepsbeoefenaars zijn”.
3. De belastingdienst heeft in zijn besluiten de artikelen 7 en 8 van Norma Foral 3/1989 (regionale wet 3/1989) van 21 maart 1989 (belastingjaar 2010) en de artikelen 9 en 10 van Norma Foral 1/2011 (regionale wet 1/2011) van 24 maart 2011 (belastingjaren 2011 en 2012) toegepast, die alle dezelfde bewoordingen hebben en betrekking hebben op de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen en op authentieke akten (en die identiek zijn aan de artikelen 7 en 8 van het Real Decreto Legislativo [Or. 5] 1/1993, de 24 de septiembre, por el que se aprueba el Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados [koninklijk wetgevend besluit 1/1993 van 24 september 1993 tot goedkeuring van de geconsolideerde tekst van de wet betreffende de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen en op authentieke akten]), welke artikelen – voor wat in casu van belang is – bepalen dat:
 - a) van aan de belasting onderworpen overdracht van vermogensbestanddelen sprake is bij overdracht onder bezwarende titel via handelingen onder

- levenden met betrekking tot waaruit het vermogen van natuurlijke of rechtspersonen bestaat;
- b) de genoemde transacties niet onder het begrip overdracht van vermogensbestanddelen onder bezwarende titel vallen „wanneer zij worden uitgevoerd door ondernemers of beroepsbeoefenaars in de uitoefening van hun bedrijfsactiviteiten en in elk geval wanneer zij goederenleveringen of diensten betreffen die zijn onderworpen aan de belasting over de toegevoegde waarde;
 - c) de belasting als belastingplichtige over de overdracht van goederen en rechten van welke aard dan ook moet worden betaald door „diegene die deze verwerft”, ongeacht door partijen vastgestelde andersluidende bepalingen.
4. Aangezien ORO EFECTIVO, S.L. meende dat de aankopen van voorwerpen in goud en andere metalen die zij bij particulieren had verricht, niet aan de vermelde indirecte belasting mochten worden onderworpen, diende zij bezwaar in bij een administratieve beroepsinstantie (Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia). In dat verband voerde zij in essentie aan (i) dat in een arrest van de Tribunal Supremo van 18 januari 1996 en in verschillende uitspraken van andere Spaanse rechterlijke instanties is geoordeeld dat die transacties niet zijn onderworpen aan de gevorderde belasting, (ii) dat de aankopen zijn verricht in het kader van bedrijfsactiviteiten, (iii) dat de heffing van de belasting tot een dubbele belastingheffing zou leiden, aangezien reeds btw over de economische middelen is geheven bij de aankoop van de juwelen – in het verleden – door de particulieren, **[Or. 6]** die deze later doorverkopen, en (iv) dat de opgelegde belasting in strijd is met het Unierechtelijke beginsel van fiscale neutraliteit.
5. Het bezwaar werd uiteindelijk afgewezen bij beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia van 18 juni 2015, welke administratieve beroepsinstantie haar beslissing baseert op een eerdere uitspraak van een Spaanse rechter (de Tribunal Superior de Justicia de La Rioja [hoogste rechter La Rioja]), die zich op zijn beurt baseert op drie punten:
- a) de bewoordingen van de toepasselijke regel (waaruit blijkt dat overdracht onder bezwarende titel via handelingen onder levenden met betrekking tot alle soorten goederen en rechten waaruit het vermogen van natuurlijke of rechtspersonen bestaat, aan de belasting is onderworpen en dat transacties van de heffing zijn uitgesloten „wanneer zij worden uitgevoerd door ondernemers of beroepsbeoefenaars in de uitoefening van hun bedrijfsactiviteiten”);
 - b) het regelgevend kader of geheel waarvan die regel deel uitmaakt (volgens hetwelk handel tussen particulieren aan de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen is onderworpen, en handel tussen ondernemers of beroepsbeoefenaars aan btw, waarbij het zo is dat beide belastingen niet gelijktijdig van toepassing zijn, met dien verstande dat „ongerechtvaardigde

- fiscale leemten die in strijd zijn met het beginsel van de algemene toepassing” niet zijn toegestaan);
- c) de omstandigheid dat het beginsel van fiscale neutraliteit niet is geschonden, welk beginsel door de wetgever niet in aanmerking is genomen, terwijl hij dit wel heeft gedaan voor de overdracht van andere soorten goederen, met name onroerende zaken, de aankoop van schroot, tweedehands voertuigen die door een wederverkoper zijn gekocht, of bepaalde kunstvoorwerpen, antiquiteiten en voorwerpen voor verzamelingen.
6. Nadat tegen die beslissing beroep was ingesteld, heeft de hoogste bestuursrechter van het **[Or. 7]** Baskenland op 13 september 2016 uitspraak gedaan. In zijn arrest verklaarde hij dat de beslissing van de Tribunal Económico-Administrativo Foral de Bizkaia rechtmatig was en wees hij alle door verzoekster in beroep aangevoerde middelen af, aangezien volgens de bestuursrechter:
- a) de transactie (de bij particulieren door een ondernemer verrichte aankoop van voorwerpen van goud en andere metalen) op fiscaal gebied vanuit het oogpunt van de overdrager moet worden beoordeeld;
 - b) op grond van de toepasselijke wetgeving slechts de gevallen waarin de ondernemer de overdracht verricht, niet onderworpen zijn aan de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen, en dit niet geldt voor de aankopen die de handelaar bij particulieren doet;
 - c) het beginsel van fiscale neutraliteit niet is geschonden want de belasting die de kopende ondernemer betaalt, is weliswaar niet aftrekbaar, „maar zij is wel een logisch gevolg van het feit dat de cyclus van terugwinning van de grondstof niet begint bij het enkele kopen van particulieren, wier transacties of leveringen op fiscaal gebied geen deel uitmaken van het introduceren in het handelsverkeer van de productie van beleggingsgoud”.
7. ORO EFECTIVO, S.L. betoogt in haar cassatieberoep tegen dat arrest om te beginnen dat uit de bewoordingen van de regeling die in de belasting voorziet, voortvloeit dat de in casu aan de orde zijnde transactie niet aan deze belasting is onderworpen aangezien zij door een onderneming in het kader van haar activiteiten is „uitgevoerd”. Verder wijst zij erop dat het neutraliteitsbeginsel dat ten grondslag ligt aan de volledige Europese btw-wetgeving „wordt geschonden wanneer de aankoop van goederen door ondernemers of beroepsbeoefenaars wordt belast door een andere indirecte belasting dan de btw, die voor de ondernemer niet aftrekbaar is”, wat naar Spaans recht het geval is met de belasting die wordt betaald over de overdracht van vermogensbestanddelen. **[Or. 8]**
8. De Diputación Foral de Bizkaia verzet zich tegen het cassatieberoep en herhaalt de redenering van het bestreden arrest. In dit verband worden twee argumenten benadrukt: het eerste, de relevantie van diegene die het goed levert (de verkoper) voor de vraag of een transactie is onderworpen aan de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen of aan de btw, en het tweede, het feit dat het niet

mogelijk is zich te beroepen op een beginsel – namelijk dat van fiscale neutraliteit – dat alleen betrekking heeft op transacties die zijn onderworpen aan btw, en niet op andere transacties die zijn onderworpen aan andere belastingen.

TEN TWEEDE.- Juridische aard van de belasting die in de bestreden belastingaanslagen wordt gevorderd en de verhouding tot de btw

1. De belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen en op authentieke akten (wat betreft het aspect „overdracht van vermogensbestanddelen onder bezwarende titel”, dat in casu van belang is) is in Spanje op juridisch gebied opgevat als een indirecte belasting, waarvan het belastbare feit bestaat in de overdracht van een zaak (of recht) van een vermogen naar een ander. Volgens de Spaanse wet wordt over de „overdracht onder bezwarende titel via handelingen onder levenden met betrekking tot alle soorten goederen en rechten waaruit het vermogen van natuurlijke of rechtspersonen bestaat” de belasting geheven.

Diegene die de belasting (waarvan het belastingtarief vier procent van de werkelijke waarde van de overgedragen zaak bedraagt) moet betalen, is de koper, ongeacht door partijen vastgestelde andersluidende bepalingen.

De Spaanse wetgeving voorziet uitdrukkelijk in een geval waarin de belasting niet is verschuldigd – welk geval in casu relevant is – want transacties onder bezwarende titel zijn niet onderworpen aan de betrokken belasting „wanneer zij worden uitgevoerd door ondernemers of beroepsbeoefenaars in de uitoefening van hun bedrijfsactiviteiten en in elk geval wanneer zij goederenleveringen of diensten betreffen die zijn onderworpen aan de belasting over de toegevoegde waarde”.
[Or. 9]

2. In de onderhavige procedure zijn partijen het oneens over de vraag of een bepaalde transactie – de verkoop van voorwerpen van goud of andere metalen door een particulier aan een ondernemer in het kader van de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van de ondernemer – moet worden onderworpen aan die indirecte belasting (overdracht van vermogensbestanddelen). Daartoe onderzoeken zij de Spaanse wetgeving vanuit twee verschillende invalshoeken:
 - a) volgens Hacienda Pública (nationale belastingdienst) en het arrest waartegen cassatieberoep is ingesteld, moet die transactie „vanuit het perspectief van de overdrager” worden beschouwd, zodat het voldoende is dat de overdrager geen ondernemer is om aan te nemen dat de door hem verrichte overdracht onderworpen is aan de belasting, niettegenstaande het feit dat de koper een handelaar is die met de aankoop zijn bedrijfsactiviteiten uitoefent;
 - b) verzoekster voert daarentegen aan dat de vraag „vanuit het perspectief van het belastbare feit” moet worden gezien, zodat essentieel is dat de transactie door een ondernemer (in casu de koper van de zaak) is verricht in de uitoefening van zijn bedrijfsactiviteiten, een geval waarvoor de wet uitdrukkelijk bepaalt dat het „niet is onderworpen”.

3. Artikel 4 van Ley 37/1992 del impuesto sobre el valor añadido (wet 37/1992 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, hierna: „btw-wet”) van 28 november 1992 houdt in essentie hetzelfde in als de hierboven uiteengezette regeling, aangezien het uitdrukkelijk bepaalt dat de aan btw onderworpen handelingen niet onder het begrip „overdracht van vermogensbestanddelen onder bezwarende titel” van de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen en op authentieke akten vallen.
4. De artikelen 92 en volgende van de btw-wet regelen in detail de „aftrek” (een essentieel onderdeel van de belastingregeling, aangezien deze de neutraliteit van de btw waarborgt). Daarin wordt bepaald, voor wat in casu van belang is, (i) dat de belastingplichtigen de bedragen die overeenstemmen met „door een andere btw-plichtige verrichte goederenleveringen en diensten” van de btw mogen aftrekken, en (ii) dat alleen „goederenleveringen die onderworpen zijn aan en niet vrijgesteld zijn van de belasting over de toegevoegde waarde” handelingen [**Or. 10**] zijn waarvan de uitvoering het recht op aftrek doet ontstaan.
5. De wet bepaalt echter gevallen waarin „de btw wordt verlegd” – het betreft andere gevallen dan die welke aan de orde zijn, zoals het geval van onbewerkt goud of halffabricaten met een gehalte van meer dan een bepaald duizendste, of zilver, platina of palladium in ruwe vorm, in poeder- of in halfverwerkte vorm – waarbij de btw-plichtige de ondernemer is die dergelijke producten koopt.

TEN DERDE.- Het beginsel van fiscale neutraliteit in het recht van de Europese Unie en de rechtspraak van het Hof

1. Volgens vaste rechtspraak van het Hof vormt het recht van belastingplichtigen om op de door hen verschuldigde btw de btw in aftrek te brengen die verschuldigd of voldaan is voor in eerdere stadia aan hen geleverde goederen en verrichte diensten, „een basisbeginsel van het bij de Unieregeling ingevoerde gemeenschappelijke btw-stelsel” aangezien „[d]e aftrekregeling [...] tot doel [heeft] de ondernemer geheel te ontlasten van de in het kader van al zijn economische activiteiten verschuldigde of voldane btw” zodat „[h]et gemeenschappelijke btw-stelsel [...] bijgevolg een neutrale fiscale belasting van alle economische activiteiten [waarborgt], ongeacht de doelstellingen of resultaten van deze activiteiten, mits deze activiteiten in beginsel zelf aan de btw zijn onderworpen” (arrest van 15 september 2016, Senatex GmbH/Finanzamt Hannover-Nord, zaak C-518/14, en aldaar overvloedig aangehaalde rechtspraak van het Hof).
2. Uit de artikelen 63, 167 en 168 van richtlijn 2006/112 en uit de rechtspraak waarin deze artikelen worden uitgelegd, blijkt immers duidelijk dat de transacties die ondernemers in de uitoefening van hun bedrijfsactiviteiten uitvoeren, niet fiscaal mogen worden bestraft via de heffing van belastingen die later niet in aftrek kunnen worden gebracht wanneer [**Or. 11**] de ondernemer aan de btw

onderworpen handelingen verricht die voortvloeien uit, betrekking hebben op of verband houden met de eerdere transacties.

Wanneer bij goederenleveringen waarover btw wordt geheven de afnemer en de overdrager allebei ondernemers zijn die handelen in de uitoefening van hun activiteiten, houdt de neutraliteit van de belasting in dat de afnemer van het goed het recht heeft de btw die hij heeft betaald over de aankoop van dat goed, in aftrek te brengen van de btw over de latere – eveneens zakelijke – verkoop.

TEN VIERDE.- Voorwaarden en noodzakelijkheid van het verzoek om een prejudiciële beslissing

1. Zoals hierboven is opgemerkt, was in het arrest waartegen cassatieberoep is ingesteld, geoordeeld dat de verkoop van voorwerpen van goud en andere metalen door een particulier aan een ondernemer die optreedt in het kader van zijn bedrijfsactiviteiten, is onderworpen aan de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen, aangezien dit voortvloeit uit de toepasselijke nationale wetgeving, die de koper verplicht belasting te betalen op deze overdracht, welke belasting in de regel is vastgesteld op vier procent van de werkelijke waarde van de overgedragen zaak.

Verder vloeit uit de bovenvermelde nationale wetgeving (de artikelen 92 en volgende van de Spaanse btw-wet) voort dat de belasting die de ondernemer over die aankoop heeft betaald – indien wordt aangenomen, zoals de hoogste bestuursrechter van het Baskenland doet, dat die aankoop daadwerkelijk aan de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen is onderworpen –, niet kan worden afgetrokken wanneer het aangekochte metaal na de benodigde bewerkingen opnieuw in het handelsverkeer wordt gebracht door het te verkopen aan andere ondernemers die staven of uiteenlopende voorwerpen in edelmetaal produceren. [Or. 12]

2. In verband met het voorgaande moet op een andere bijzonder relevante omstandigheid worden gewezen: het feit dat die belasting wettelijk niet kan worden afgetrokken vindt weliswaar plaats op het tijdstip van de latere overdracht (van het goud of het metaal na de verwerking ervan) die is onderworpen aan btw, maar vast staat dat de onmogelijkheid van de aftrek duidelijk is vanaf het moment waarop de particulier het voorwerp aan de ondernemer verkoopt.

De Spaanse btw-wet laat hier immers geen twijfel over bestaan: bij de latere overdracht (de reden waarom de ondernemer heeft gekocht van de particulier) kan de ondernemer, die eerder koper was, de belasting die hij heeft betaald (vier procent van de werkelijke waarde van de overgedragen zaak), in geen geval aftrekken.

3. De uitkomst van het geding wordt derhalve niet slechts bepaald door de uitlegging die moet worden gegeven aan de bepalingen ter zake van de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen, waarbij met name de vraag aan de orde is

of de Spaanse regeling (uitsluitend) moet worden uitgelegd vanuit het perspectief van de overdrager (standpunt van de overheid en het bestreden arrest), dan wel vanuit het perspectief van het belastbare feit (criterium van verzoekster). Doorslaggevend is ook – vooral als het standpunt van het bestreden arrest wordt gevolgd – of die regeling in overeenstemming is met het Unierecht, met name met het neutraliteitsbeginsel dat voortvloeit uit richtlijn 2006/112 en de rechtspraak waarin deze richtlijn wordt uitgelegd.

Zoals uit het Spaanse recht blijkt, kan de ondernemer die optreedt in het kader van zijn bedrijfsactiviteiten de belasting die hij heeft betaald naar aanleiding van de bij een particulier verrichte aankoop van een bepaald goed (in casu goud of andere edelmetalen) niet aftrekken wanneer hij dat goed na de benodigde bewerkingen, eveneens in het kader van de uitoefening van zijn bedrijfsactiviteiten of het handelsverkeer, aan een andere ondernemer overdraagt, zodat die ondernemer er goudstaven of andere edelsmeedwerk van kan maken, waarbij de laatste overdracht een transactie is die is onderworpen aan de belasting over de toegevoegde waarde. **[Or. 13]**

4. Het antwoord op de vragen die in deze procedure aan de orde zijn, hangt dus af van de reikwijdte van het neutraliteitsbeginsel dat is opgenomen in de artikelen 63, 167, 168 en aanverwante artikelen van richtlijn 2006/112 en door het Hof herhaaldelijk is uitgelegd op de reeds vermelde wijze. Met name is de vraag aan de orde of het in die bepalingen neergelegde beginsel, in de zin van de rechtspraak van het Hof, zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke een lidstaat van een ondernemer betaling kan verlangen van een andere indirecte belasting dan de btw (in casu de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen) over de bij een particulier verrichte aankoop – die in het kader van de bedrijfsactiviteiten van de ondernemer plaatsvindt – van een roerende zaak (in het bijzonder goud, zilver of juwelen), indien het gekochte voorwerp middels verwerking en latere overdracht ervan bestemd is voor de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van deze ondernemer, die aan btw onderworpen handelingen verricht wanneer hij de gekochte zaak opnieuw in het handelsverkeer brengt, met dien verstande dat de toepasselijke wetgeving van de lidstaat de ondernemer bij dergelijke handelingen niet toestaat de belasting die betaald is over de eerste transactie af te trekken.
5. De prejudiciële verwijzing is noodzakelijk omdat redelijke twijfels bestaan over de uitlegging van het Unierecht. Uit de bewoordingen van de Uniewetgeving kan namelijk geen zo voor de hand liggende uitlegging worden afgeleid, dat zij niet alleen voor de verwijzende rechter maar ook voor alle andere rechterlijke instanties van de verschillende lidstaten dwingend zou zijn (arrest van het Hof van 6 oktober 1982, CILFIT, C-283/81).

In casu bestaan er twijfels, aangezien, zoals reeds is uiteengezet, in elk geval op basis van vermoedens of aanwijzingen kan worden aangenomen dat het heffen van de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen over de aan de orde zijnde transacties het neutraliteitsbeginsel kan schenden, welk beginsel vereist dat

belastingen geen of weinig invloed hebben op economische beslissingen en welk beginsel mogelijk wordt geschonden als de ondernemer die de zaak koopt en deze belasting moet betalen, de betaalde belasting niet kan aftrekken **[Or. 14]** wanneer hij dat goed na de benodigde bewerkingen in het handelsverkeer brengt via nieuwe transacties die onderworpen zijn aan btw.

Anders dan in het bestreden arrest wordt gesteld, is niet ondenkbaar dat de fiscale neutraliteit die eigen is aan de btw door middel van de heffing van een indirecte belasting zoals de aan de orde zijnde, wordt geschonden, aangezien naar Spaans recht, zoals is aangegeven, het op geen enkele wijze mogelijk is om via het mechanisme van aftrek het bedrag terug te vorderen dat is betaald wanneer een bedrijfsactiviteit wordt verricht die nauw verbonden is met latere transacties die wel aan btw zijn onderworpen.

Ten slotte wordt getwijfeld aan de uitlegging die moet worden gegeven aan dit essentiële beginsel van het belastingstelsel van de Europese Unie (namelijk het neutraliteitsbeginsel) in een geval waarin, zoals wordt benadrukt, de wet duidelijk vaststelt dat het bedrag (van de belasting op de overdracht van vermogensbestanddelen) dat is betaald bij de aankoop van goederen die bestemd zijn voor de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van een ondernemer, niet aftrekbaar is.

6. Derhalve is het noodzakelijk om het Hof overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de vraag of de betrokken belasting op de vermelde wijze kan worden geheven zonder het in de rechtsorde van de Europese Unie neergelegde beginsel van de neutraliteit van de indirecte belastingen te schenden.
7. Aangezien het noodzakelijk is om de ter zake frequente tegenstrijdige rechterlijke uitspraken te harmoniseren, en in dit verband bij deze rechterlijke instantie verschillende cassatieberoepen aanhangig zijn (waarvan de uitkomst afhankelijk is van het antwoord op deze prejudiciële vraag), is het wenselijk het Hof te verzoeken onderhavige zaak volgens de versnelde procedure van artikel 105, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof [van Justitie] te behandelen.

Gelet op een en ander, **[Or. 15]**

DICTUM

BESLIST DE TRIBUNAL SUPREMO:

Ten eerste: de behandeling van de zaak te schorsen totdat uitspraak is gedaan over het verzoek om een prejudiciële beslissing.

Ten tweede: het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende prejudiciële vraag te stellen:

„Verzetten richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, het uit deze richtlijn voortvloeiende beginsel van fiscale neutraliteit en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie waarin die richtlijn wordt uitgelegd, zich tegen een nationale regeling op grond waarvan een lidstaat betaling van een andere indirecte belasting dan de belasting over de toegevoegde waarde (btw) kan verlangen van een ondernemer of beroepsbeoefenaar die een roerende zaak (met name goud, zilver of juwelen) koopt van een particulier, indien:

- 1) de gekochte zaak middels haar verwerking en latere overdracht bestemd is voor de uitoefening van de bedrijfsactiviteiten van die ondernemer;*
- 2) aan btw onderworpen handelingen worden verricht wanneer de gekochte zaak opnieuw in het handelsverkeer wordt gebracht, en*
- 3) de in die lidstaat geldende wetgeving de ondernemer of beroepsbeoefenaar bij dergelijke handelingen niet toestaat het bedrag af te trekken dat op grond van die belasting over de eerste transactie is betaald?” [Or. 16]*

Ten derde: het Hof te verzoeken dit verzoek om een [prejudiciële] beslissing volgens de versnelde procedure te behandelen.

[OMISSIS] [Handtekeningen]